Dosarul nr. 2-5271/2025
2-25038157-12-2-21032025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

2 septembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (*sediul Centru*)
Instanţa compusă din:
Președintele ședinței,
Judecător Galina Ciobanu
Grefier Mihaela Andronache
Cu participarea:
Pârâtului Evgheni Mardari,

examinând în ședință de judecată publică, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Fediuc Valentin împotriva lui Mardari Evgheni privind constatarea ca fiind falsă, defăimătoare și care lezează reputația profesională informația răspândită, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T:

Argumentele participanților la proces:

La 17 martie 2025, Fediuc Valentin, a înaintat cererea de chemare în judecată împotriva lui Mardari Evgheni privind constatarea ca fiind falsă, defăimătoare și care lezează reputația profesională informația răspândită, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea cererii de chemare în judecată s-a indicat că, la data de 18 februarie a fost contactat de persoane cunoscute, care i-au comunicat că pe rețeaua de socializare Facebook cineva a postat informații denigratoare despre dânsul. Consideră că nu este raţional să prezinte datele de identificare ale acestor persoane, pentru a nu-i supune cărorva riscuri în legătură cu litigiul dat. Astfel, la data de 18 și 19 februarie 2025 a observat în grupul ***** Chișinău de pe rețeaua socială Facebook, cu peste 73 mii membri, două postări făcute de pârât, cu conținut defăimător în privința sa, de asemenea a constatat, că aceste postări au fost împărțite de alți utilizatori, prin utilizarea opțiunii share. Pentru o postare, pârâtul a utilizat poze ale legitimației sale de serviciu, precum și poze ale unor răspunsuri primite de la Inspectoratul de Poliție sect. Centru și Uniunea Avocaților din Moldova. Din răspunsul Inspectoratului de Poliție sect. Centru ar rezulta,

că la plângerea pârâtului în privința sa, ar fi fost pornit un proces contravențional în baza art. 70 alin. (1) Cod Contravențional, însă nu ar fi fost identificată persoana pasibilă de răspundere contravențională. Din răspunsul Uniunii Avocaților din Moldova, rezultă că pârâtul a solicitat date cu caracter personal despre persoana sa, inclusiv IDNP, însă accesul la aceste date nu a fost acordat. În comentarii la postare, la întrebarea unui utilizator, pârâtul a afirmat cert, că în privința sa, ca avocat, a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenția prevăzută de art. 70 alin. (1) Cod contravențional, raportat la conținutul postării. De asemenea, conținutul postării a provocat o apreciere față de persoana sa, din partea unui alt utilizator, care a publicat un comentariu - față de șobolan viclean, ceea ce indică la atingerea scopului postării. Adică, defăimătoare sunt considerate acele informații care relatează despre încălcarea legilor și a normelor de conviețuire (normele morale), și astfel fac ca persoana să fie condamnată moral de opinia publică sau de unii indivizi în particular, fapt constituit în speță.

Indică reclamantul că, în altă postare, pârâtul a formulat următorul text: „Această postare este publicată pentru a proteja orice persoană de avocați precum Fediuc Valentin. Acest avocat Fediuc Valentin a scris o mulțime de declarații calomnioase în adresa mea, m-a amenințat, prin intermediul prietenei sale și prin declarații calomnioase la poliție, procuratură, instanțe, etc. în perioada 2023 și 2024. (aproximativ 50 de declarații în care mă acuza de lucruri care nu existau, inventate de el). La acest moment, am demonstrat calomnia sa și a fost inițiată urmărirea pentru calomnie art. 70 Cod contravențional, dar avocatul Fediuc Valentin nu a mai fost la Poliție să primească o amendă din octombrie 2024, inventează toate modalitățile prin care să nu vină la Politie și tergiversează procesul cu singurul scop de a trece termenul și să nu fie tras la răspundere. Îi rog pe toți cei care au recunoscut această persoană (Valentin Fediuc - avocat), care cunosc locul unde se află, să se adreseze la numărul de telefon ***** ***** - secția de poliție numărul 1 (str. *****), sau cel mai bine, să-i ceară să vină la secția de politie și să primească pedeapsa pe care o merită. Vă mulțumim tuturor pentru atenție și ajutor. P.S. În conformitate cu articolul 32 alin. 2 din Legea 1260/2002 cu privire la avocatură, informațiile despre avocați sunt publice, inclusiv licențele și numerele de telefon ale acestora, în plus, în conformitate cu articolul 32 p. 1 din Constituția Republicii Moldova „Oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil”. Fotografia avocatului Fediuc a fost preluată din surse publice deschise, la fel ca și fotografia răspunsului de la Poliție, unde a fost deschis un dosar pentru calomnie.”. Sensul denigrator din textul postării, inclusiv în partea răspândirii, a fost menținută prin comentariile la postare, scrise de pârât: Răspuns utilizatorului *****: „Am scris de nenumărate ori, Uniunea Avocaților nu reacționează, profesia de avocat este una liberă, chiar și când avocatul încalcă legile. Asta am înțeles la

ședința privind anularea licenței!” Răspuns utilizatorului *****: „informația despre avocat este publică! Am tot dreptul să public fotografiile avocatului dat. ***** are singurul scop de a publica informația! Informația despre acest om Fediuc este publicată, acesta a fost scopul meu.” Răspuns utilizatorului *****: „dar ce nu este clar? Fediuc Valentin refuză să primească amenda pentru calomnii care a scris, și nu vine la poliție, se ascunde, altceva ce este scris acolo?” Comentariu nepersonal: „Atenție! Știre: Fediuc a citit această postare, dar îi este frică să meargă la politie. Totul în stil. Fără comentarii...A denigra înseamnă a defăima, care este problema de a scrie adevărul? Există un caz real de infracțiune, totul este cinstit. Fediuc m-a calomniat, real și dovedit.”. În susținerea afirmațiilor în privința sa, a postat poze cu datele sale biometrice (imaginea facială), dintre care doar într-o poză se afla în exercitarea profesiei de avocat, precum și poza unei copii a legitimației de serviciu, care a fost înmânată pârâtului ca anexă la cererea de chemare în judecată, în cadrul altui proces judiciar. De asemenea, a postat și poza unui răspuns emis de Procuratura mun. Chișinău Oficiul Centru, prin care s-a soluționat o plângere depusă de pârât în privința actelor agentului constatator.

Reclamantul notează că, la data de 24 februarie 2025 a expediat în adresa pârâtului o cerere prealabilă, cu scrisoare recomandată, privind dezmințirea informațiilor lansate în public în privința sa, însă scrisoarea s-a întors cu avizul „refuzat”. Faptul refuzului a fost recunoscut de pârât într-un comentariu nepersonalizat la postarea sus-menționată: „Cele mai recente știri! Avocatul Fediuc a început să-mi scrie scrisori de recomandare regretând că nu le pot primi, deoarece cazul este în instanță și el trebuie să aplice doar prin intermediul instanței.” Această circumstanță indică la îndeplinirea procedurii prealabile, prevăzute de lege, precum și la dorința de a se eschiva de la răspunderea pentru lezarea reputației mele profesionale.

Coroborând circumstanțele de fapt cu cadrul legal ce reglementează raporturile juridice privind defăimarea și apărarea reputației profesionale, remarcă reclamantul că pârâtul Mardari Evgheni a făcut 2 postări în grupul ***** ***** cu peste 73 mii membri urmăritori, de pe rețeaua socială Facebook, prin care a ținut să comunice despre dânsul, ca avocat, date false, cu scopul de a leza reputația sa profesională, ce se demonstrează atât prin sensul postărilor, cât și prin comentariile pârâtului la postări. Grupul respectiv are ca scop oferirea posibilității membrilor unei comunități locale - *****, de a comunica experiențe neplăcute la furnizarea serviciilor și produselor pentru consumatori. Astfel, scopul comunicatelor făcute de pârât, a fost anume de a compromite reputația sa profesională, în scopul reducerii clientelei, or anume așa începe textul - pretinsa dorință de a proteja orice persoane de așa avocați, ca Fediuc Valentin, la concret. Accentuează, activitatea de bază este exercitată de dânsul în mun. *****.

Menționează că, potrivit art. 64 a Legii RM cu privire la avocatură, avocatului i se interzice publicitatea, astfel că reputația profesională este singurul motor al activității, prin urmare, atentarea la reputația profesională a avocatului trebuie să aibă un temei solid. Or, calitatea de avocat nu este ceva ce poate fi evaluat într-o formă materială, iar reputația pozitivă se obține prin ani mulți de activitate asiduă, în cazul său - oficial, din data 13 ianuarie 2010. În condițiile art. 63 alin. (1) și (2) a Legii RM, cu privire la avocatură reputația profesională a avocatului este cea ce condiționează fluxul clientelei și mărimea onorariilor, și este unica ce le garantează. Constată în acest mod, că atacul ilicit la reputația profesională a avocatului reprezintă o formă gravă de afectare a activității profesionale, deoarece o privește existențial.

În altă ordine de idei, atrage atenția, că pârâtul Mardari Evgheni nu a fost și nu este client al C.A. „Fediuc Valentin", precum și avocatul Fediuc Valentin nu a reprezentat o parte/un participant, în vreun proces judiciar sau de altă natură, în care ar fi participat și pârâtul Mardari Evgheni. Adică, pârâtul niciodată nu a fost receptor al efectelor activității avocatului Fediuc Valentin, în nici un mod. Această situație exclude dreptul său de a critica activitatea avocatului Fediuc Valentin, inclusiv din perspectiva că activitatea de avocat ar fi de interes public, deoarece el la concret, de activitatea avocatului Fediuc Valentin nu a fost atins în nici un mod. De asemenea, indică că pârâtul nu activează în cadrul a careva instituție sau organ, care ar avea în competențe evaluarea activității avocatului. Menționează suplimentar, că chiar dacă persoana avocatului ar putea trezi interes public, conform noțiunilor de interes public și persoană publică, în speță, pârâtul a demonstrat doar un interes privat față de persoana avocatului Fediuc Valentin, ce în condițiile lipsei unei decizii de sancționare disciplinară din partea CED UAM, exclude dreptul său de acționare publică față de reclamant. Poate să bănuiască motivele verosimile care au stat la baza acționării pârâtului - la data de 06 februarie 2025 de Curtea de Apel Centru a fost emisă încheiere, prin care s-a dispus restituirea apelurilor declarate de Fediuc Valentin și Mardari Evgheni, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 16 aprilie 2024, prin care pârâtul a fost obligat la repararea prejudiciului moral cauzat persoanei fizice Fediuc Valentin. Astfel, hotărârea judecătorească a devenit executorie, iar acțiunile pârâtului de lezare a reputației profesionale ale avocatului Fediuc Valentin le califică ca o răzbunare pentru pierderea procesului, cu depășirea disproporționată a limitelor legale ale libertății de exprimare. Adică, în condițiile cazului dat, intenția pârâtului a fost cu scop direct de prejudiciere.

Revenind la informațiile defăimătoare, care lezează reputația profesională, arată, că în postarea fără text, în comentariu, pârâtul a răspuns la întrebarea unui utilizator dacă a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție în privința lui Fediuc Valentin ca persoană fizică, sau ca avocat, pârâtul a răspuns ferm că, ca avocat. La caz, potrivit art.

10 Cod Contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. În această situație, este evident, că avocatul Fediuc Valentin a fost acuzat în public de comiterea cu vinovăție a unei fapte, cu pericol social mai redus ca infracțiunea, cu scopul condamnării morale de opinia publică sau de unii indivizi în particular. În fapt, scopul a fost atins, de unul din utilizatori fiind făcut un comentariu - față de șobolan viclean, or, alte date textuale, afară de imaginea sa facială, postarea nu a conținut. În condițiile în care nu s-a adeverit faptul că avocatul Fediuc Valentin, precum și persoana fizică Fediuc Valentin nu a fost tras la răspundere contravențională pentru calomnie, este cert că informațiile răspândite de pârât sunt false și defăimătoare. Prin urmare, consideră necesară constatarea, ca fiind defăimătoare și neveridică informația furnizată prin postarea fără text, dar cu pozele legitimației sale de serviciu, răspunsului IP Centru și o parte din răspunsul UAM, iar anume că în privința avocatului Fediuc Valentin, la plângerea lui Mardari Evgheni a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție pentru calomnie, și a obliga pârâtul Mardari Evgheni să dezmintă afirmația din comentariu. Prin postarea cu text și poze cu datele sale biometrice faciale, pârâtul a răspândit următoarea informație defăimătoare și neveridică: *„Această postare este publicată pentru a proteja orice persoană de avocați precum Fediuc Valentin.”* Cum a menționat supra, nu a existat nici un motiv pentru pârâtul Mardari Evgheni să anunțe public un careva pericol, de care ar fi trebuit să fie protejate orice alte persoane, care ar emana din partea avocatului Fediuc Valentin.

Consideră că, afirmarea reprezintă o judecată de valoare, fără substrat factologic suficient, care se bazează pe fapte care nu au avut loc, dar a căror expunere este denaturată până la falsitate. Astfel, anume pârâtul urmează să demonstreze existența pericolului pentru persoane, în cazul în care ar beneficia sau ar dori să beneficieze de asistența avocatului Fediuc Valentin. Pentru cazul în care nu poate demonstra veridicitatea celor declarate, urmează să fie constatată ca defăimătoare și neveridică afirmația pentru a proteja orice persoană de avocați precum Fediuc Valentin, și a obliga pârâtul să dezmintă afirmația. *„Acest avocat Fediuc Valentin a scris o mulțime de declarații calomnioase în adresa mea...prin declarații calomnioase la poliție, procuratură, instanțe, etc. în perioada 2023 și 2024. (aproximativ 50 de declarații în care mă acuza de lucruri care nu existau, inventate de el)”*. În condițiile în care afirmarea conduce la existența faptului - depunerea declarațiilor calomnioase, și nu reprezintă o judecată de valoare, anume pârâtul urmează să demonstreze existența faptului - declarațiile calomnioase 50 la număr și eventual, un act emis de autoritatea competentă, care confirmă natura calomnioasă a declarațiilor, făcute de avocat. Pentru

cazul în care nu poate demonstra existența faptului declarat, urmează să fie constatată ca defăimătoare și neveridică afirmația. „Acest avocat Fediuc Valentin a scris o mulțime de declarații calomnioase în adresa mea ... prin declarații calomnioase la poliție, procuratură, instanțe, etc. în perioada 2023 și 2024. (aproximativ 50 de declarații în care mă acuza de lucruri care nu existau, inventate de el)", și a obliga pârâtul să dezmintă afirmația. *„Acest avocat Fediuc Valentin ...m-a amenințat, prin intermediul prietenei sale".* În condițiile în care afirmarea conduce la existența faptului - amenințare prin intermediul unei terțe persoane, și nu reprezintă o judecată de valoare, anume pârâtul urmează să demonstreze existența faptului - amenințarea făcută din postura de avocat prin intermediul terțului și eventual, un act emis de autoritatea competentă, care confirmă legătura cauzală. Pentru cazul în care nu poate demonstra existența faptului declarat, urmează să fie constatată ca defăimătoare și neveridică afirmația „Acest avocat Fediuc Valentin ...m-a amenințat, prin intermediul prietenei sale", și a obliga pârâtul să dezmintă afirmația. *„La acest moment, am demonstrat calomnia sa".* În condițiile în care afirmarea conduce la existența faptului - demonstrarea faptului calomniei la momentul sesizat 18 și 19 februarie 2025, și nu reprezintă o judecată de valoare, anume pârâtul urmează să demonstreze existența faptului - administrarea și aprecierea probelor propuse de pârât, precum și un act emis de autoritatea competentă, care constată calomnia în baza probelor sale. Pentru cazul în care nu poate demonstra existența faptului declarat, urmează să fie constatată ca defăimătoare și neveridică afirmația „La acest moment, am demonstrat calomnia sa", și a obliga pârâtul să dezmintă afirmația. *„Avocatul Fediuc Valentin nu a mai fost la Poliție să primească o amendă din octombrie 2024".* În condițiile în care afirmarea conduce la existența faptului - neprezentarea în fața organului constatator din octombrie 2024, și nu reprezintă o judecată de valoare, anume pârâtul urmează să demonstreze existența faptului - citarea repetată de organul constatator al poliției, a sa ca avocat, pentru a contrasemna decizia emisă de aplicare a sancțiunii contravenționale. Pentru cazul în care nu poate demonstra existența citării repetate, urmează să fie constatată ca defăimătoare și neveridică afirmația „avocatul Fediuc Valentin nu a mai fost la Poliție să primească o amendă din octombrie 2024", și a obliga pârâtul să dezmintă afirmația. „*Avocatul Fediuc Valentin ... inventează toate modalitățile prin care să nu vină la Poliție și tergiversează procesul cu singurul scop de a trece termenul și să nu fie tras la răspundere".* În condițiile în care afirmarea conduce la existența faptului - abuzul de drepturi procesuale, și nu reprezintă o judecată de valoare, anume pârâtul urmează să demonstreze existența faptului - actele reale de neîndeplinire a cerințelor legitime ale organului de constatare și/sau îndreptate spre desfășurarea procesului contravențional într-un termen nerezonabil, precum și actele procesuale emise de organul competent, prin care s-ar constata încălcarea termenului rezonabil de desfășurare a unui proces contravențional, din vina sa. Pentru cazul în care

nu poate demonstra existența faptului declarat, urmează să fie constatată ca defăimătoare și neveridică afirmația „avocatul Fediuc Valentin ... inventează toate modalitățile prin care să nu vină la Poliție și tergiversează procesul cu singurul scop de a trece termenul și să nu fie tras la răspundere”, și a obliga pârâtul să dezmintă afirmația. *„Îi rog pe toți cei care au recunoscut această persoană (Valentin Fediuc - avocat), care cunosc locul unde se află, să se adreseze la numărul de telefon ***** ***** - secția de poliție numărul 1 (str.*****), sau cel mai bine, să-i ceară să vină la secția de poliție și să primească pedeapsa pe care o merită”.* Consideră că, această afirmație reprezintă o judecată de valoare, fără substrat factologic suficient, care se bazează pe fapte care nu au avut loc, dar a căror expunere este denaturată până la falsitate. Însă, chiar și atunci când o declarație constituie o judecată de valoare, proporționalitatea unei imixtiuni poate depinde de faptul dacă există o bază faptică suficientă pentru declarația respectivă, deoarece chiar și o judecată de valoare, cu o bază faptică care s-o sprijine, poate fi excesivă. La caz, consideră că, este excesiv, ca pârâtul să intervină cu apel către un cerc larg de persoane, din propria inițiativă, de recunoaștere a persoanei și citare la organul de poliție, or, nu a fost demonstrat că organul de poliție de sine stătător nu poate îndeplini sarcina de citare a părții la proces, sau el ar ignora citările în fața organului de poliție, sau ar fi dispusă o aducere silită neexecutată, sau ar fi anunțat în căutare, iar organul de constatare nu poate asigura prezența lui în fața sa. Mai mult ca atât, atribuirea către avocat a actului de sustragere de la prezența în fața unui organ al puterii publice, este vădit defăimător, or aceasta direct indică la incriminarea implicării prevederilor art. 52 alin. (2), art. 54 alin. (1) lit. k) din Legea RM cu privire la avocatură, în situația în care constatarea respectării de către avocat a normelor deontologice este competența exclusivă a Comisiei de Etică și Disciplină a UAM, și nicidecum a terțelor persoane. În sensul dat, atrage atenția că pe marginea unei petiții depuse de pârâtul Mardari Evgheni către UAM, de Comisia de Etică și Disciplină a fost emisă Decizia nr. ***** din 05 februarie 2024, prin care s-a expus asupra pretențiilor sale, și a decis lipsa în acțiunile sale a încălcării normelor deontologice ale avocatului. Tot aici, menționează și despre judecata de valoare fără substrat factologic „să vină la secția de poliție și să primească pedeapsa pe care o merită”, or, pârâtul nu este persoana cu competența de a decide cine și ce pedeapsă merită. De asemenea consideră, că chiar și în condițiile în care la plângerea pârâtului de organul de poliție a fost inițiat un proces contravențional, în condițiile lipsei unei decizii de stabilire a vinovăției, pârâtul nu a fost în drept să răspândească despre dânsul afirmații, precum că ar merita o careva pedeapsă, or această judecată de valoare se califică ca defăimătoare, deoarece îi incriminează încălcarea legilor și a normelor de conviețuire (normele morale), și astfel fac ca să fie condamnat moral de opinia publică sau de unii indivizi în particular. În scopul determinării caracterului defăimător al informației, consideră că urmează a se

reține modul de percepere, de aprecierea subiectivă, de situația concretă, de context, de persoanele în rândul cărora este răspândită informația, iar anume fac trimitere la comentariile utilizatorilor: „scrieți plângere la Uniunea Avocaților", "Pur în aparență, el însuși arată ca un deținut, în mod clar nu este un reprezentant al legii", „Paracetamol, nu un avocat", dar și comentariul său „profesia de avocat este liberă, chiar și când avocatul încalcă legile". Asta a înțeles la ședința privind anularea licenței". Pentru cazul în care nu poate demonstra existența substratului factologic suficient, urmează să fie constatată ca defăimătoare și neveridică afirmația: „îi rog pe toți cei care au recunoscut această persoană (Valentin Fediuc - avocat), care cunosc locul unde se află, să se adreseze la numărul de telefon ***** ***** - secția de poliție numărul 1 (str. *****), sau cel mai bine, să-i ceară să vină la secția de poliție și să primească pedeapsa pe care o merită", și a obliga pârâtul să dezmintă afirmația.

Suplimentar, comunică reclamantul că, această postare a fost difuzată prin opțiunea share/împarte și în alte grupuri de pe rețeaua de socializare Facebook, inclusiv în grupuri închise. Astfel, auditoriul scontat de pârât a depășit numărul membrilor grupului ***** ***** într-o asemenea măsură, că nu este posibil de urmărit întinderea. Această circumstanță indică clar că scopul de prejudiciere a reputației profesionale ale sale a fost atins și consumat.

Rezumând cele expuse supra, consideră că, informațiile răspândite de pârâtul Mardari Evgheni în privința sa urmează să fie constatate ca fiind defăimătoare și neveridice, iar pârâtul să fie obligat să le dezmintă, cu utilizarea următorului text: „Eu, Mardari Evgheni dezmint afirmațiile: că în privința cet. Fediuc Valentin, inclusiv ca avocat, a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție pentru calomnie; că scopul postării a fost, pentru a proteja orice persoană de avocați precum Fediuc Valentin; că avocat Fediuc Valentin a scris careva declarații calomnioase în adresa mea în perioada 2023 și 2024; că avocatul Fediuc Valentin m-ar fi amenințat cumva; că am demonstrat calomnia sa; că cet. Fediuc Valentin trebuia să se prezinte la poliție pentru aplicarea sancțiunii contravenționale, inclusiv ca avocat; că cet. Fediuc Valentin a nu s-a prezentat la poliție și a tergiversat procesul contravențional, ca avocat; că cet. Fediuc Valentin - avocat, ar trebui să fie recunoscut sau locul unde se află, pentru a fi comunicat poliției, precum și că ar merita careva pedeapsă, cu publicarea în aceeași modalitate și cu aceleași mijloace prin care au fost răspândite.". Prin răspândirea informațiilor defăimătoare despre Fediuc Valentin, avocat persoană fizică, prin care a fost lezată reputația sa profesională, reclamantul a suportat prejudicii morale, pe care le estimează la suma de 50.000 lei. Prejudiciul moral este determinat de stres, suferințe psihologice, neliniște, disconfort, imposibilitatea de a activa în regim normal, incapacitatea de a se bucura de respectul obișnuit arătat de colegi și alte persoane cu care interacționează, teama că cineva a luat în

serios informațiile răspândite de pârât, că în conștiința colegilor, cunoscuților și celor ce îl cunosc profesional, el nu mai este acel avocat. Toate acestea sunt efectul acuzațiilor de săvârșire a unor fapte contrar legii, orientate spre un grup foarte larg de persoane, din comunitatea locală unde activează avocatul, reclamantul. Or, intenția directă a fost anume de a cauza prejudicii activității de avocat, pentru care reputația profesională reprezintă un principiu moral fundamental.

Menționează, că el ca avocat, este o persoană cunoscută atât în mediul profesional, cât și în mediul comunitar, și niciodată nu a fost supus criticilor publice, nici în ceea ce ține de activitatea sa profesională, nici în ceea ce ține de viața privată. Cunoscând aceste lucruri, pârâtul, intenționat, a redat public niște falsuri ce au avut drept scop anume discreditarea sa, și ca scop lezarea reputației profesionale, încercând să manipuleze opinia publică, cu încălcarea dreptului la prezumția nevinovăției. În acest sens accentuează, că pârâtul a avut ca scop limitarea accesului clientelei la serviciile avocatului Fediuc Valentin, fapt declarat de dânsul, punând la bază calitățile sale profesionale, inclusiv cu acuzații ce țin de depășirea limitelor legale în activitate. Această stare de stres psihologic a apărut și va fi menținută toată perioada, cât un cerc larg de persoane, cunoscute și necunoscute, vor avea în memorie informațiile denigratoare, răspândite de pârât, ce obiectiv nu poate fi evaluat, dar își va menține efectul prejudiciabil.

Mai specifică reclamantul, că cuantumul solicitat nu este unul care ar reprezenta o îmbogățire nejustificată din contul pârâtului, dar reprezintă o apreciere subiectivă ce determină repunerea, cel puțin parțială, a reclamantului în drepturi, reieșind din gravitatea faptelor comise de pârât și consecințele survenite. Totodată, consideră că situația materială a pârâtului nu poate fi luată în considerare la stabilirea cuantumului prejudiciului moral adjudecat, deoarece cauzarea lui de prejudicii morale de către pârât este repetitivă, făcând trimitere la hotărârea Judecătoriei ***** sediul Centru din 16 aprilie 2024, ceea ar reprezenta situația când pârâtul ignoră autoritatea lucrului judecat și inadmisibilitatea încălcării drepturilor sale nepatrimoniale. Suplimentar indică și la procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI***** din 20 februarie 2025 întocmit în privința pârâtului, pe faptul injuriei aduse lui, prin care chiar dacă procesul contravențional a fost încetat pe motivul expirării prescripției de tragere la răspundere contravențională, totuși indică la insistența cu care pârâtul întreprinde acțiuni de prejudiciere a avocatului Fediuc Valentin.

Potrivit art. 94 Code de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Astfel, în legătură cu pregătirea cererii de chemare în judecată și examinarea propriu-zisă de dânsul au fost suportate cheltuieli de judecată, care solicită să fie încasate

din contul pârâtului în beneficiul său. Aceste cheltuieli se compun din cheltuieli poștale, cheltuieli pentru traducere, taxa de timbru, taxa de stat, alte cheltuieli, a căror încasare în beneficiul său roagă să fie făcută integral.

Reieșind din cele expuse supra, considerând ca fiind demonstrate cerințele acțiunii și că nu a existat un interes public în răspândirea informațiilor defăimătoare, care să prevaleze dreptului său la respectul reputației sale profesionale, care se obține prin muncă asiduă ani la rând, fiind vădit și disproporționat încălcată prezumția nevinovăției așa cum este reglementată de art. 12 alin. (4) din Legea privind libertatea de exprimare", în temeiul art. 4-6, 94, 206, 239, 240 Cod de procedură civilă, art. 16, 2036, 2037 Cod civil, art. 2, 7 a Legii privind libertatea de exprimare, art. 6, 10 CEDO, reclamantul solicită:

- admiterea acțiunii;

- a constata ca fiind falsă, defăimătoare și care lezează reputația profesională a reclamantului, avocatului Fediuc Valentin, informația răspândită prin postările făcute de pârâtul Mardari Evgheni în grupul ***** ***** de pe rețeaua de socializare Facebook, iar anume afirmațiile: „în comentariu, că a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție în privința lui Fediuc Valentin ca avocat; Această postare este publicată pentru a proteja orice persoană de avocați precum Fediuc Valentin; Acest avocat Fediuc Valentin a scris o mulțime de declarații calomnioase în adresa mea ... prin declarații calomnioase la poliție, procuratură, instanțe, etc. în perioada 2023 și 2024. (aproximativ 50 de declarații în care mă acuza de lucruri care nu existau, inventate de el); Acest avocat Fediuc Valentin ... m-a amenințat, prin intermediul prietenei sale; La acest moment, am demonstrat calomnia sa; avocatul Fediuc Valentin nu a mai fost la Poliție să primească o amendă din octombrie 2024; avocatul Fediuc Valentin ... inventează toate modalitățile prin care să nu vină la Poliție și tergiversează procesul cu singurul scop de a trece termenul și să nu fie tras la răspundere; îi rog pe toți cei care au recunoscut această persoană (VALENTIN FEDIUC - AVOCAT), care cunosc locul unde se află, să se adreseze la numărul de telefon ***** ***** - secția de poliție numărul 1 (str. *****), sau cel mai bine, să-i ceară să vină la secția de poliție și să primească pedeapsa pe care o merită; cu obligarea pârâtului Mardari Evgheni să le dezmintă, cu utilizarea următorului text: „Eu, Mardari Evgheni dezmint afirmațiile: că în privința cet. Fediuc Valentin, inclusiv ca avocat, a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție pentru calomnie; că scopul postării a fost, pentru a proteja orice persoană de avocați precum Fediuc Valentin; că avocat Fediuc Valentin a scris careva declarații calomnioase în adresa mea în perioada 2023 și 2024; că avocatul Fediuc Valentin m-ar fi amenințat cumva; că am demonstrat calomnia sa; că cet. Fediuc Valentin trebuia să se prezinte la poliție pentru aplicarea sancțiunii contravenționale, ca avocat; că cet. Fediuc Valentin a nu s-a prezentat la poliție și a tergiversat procesul contravențional, ca avocat; că cet.

Fediuc Valentin - avocat, ar trebui să fie recunoscut sau locul unde se află, pentru a fi comunicat poliției, precum și că ar merita careva pedeapsă, cu publicarea în aceeași modalitate și cu aceleași mijloace prin care au fost răspândite;

- a dispune repararea prejudiciului moral cauzat prin lezarea reputației profesionale, cu încasarea din contul pârâtului Mardari Evgheni în beneficiul reclamantului Fediuc Valentin, în sumă de 50 000 (cincizeci mii) lei;

- a dispune încasarea din contul pârâtului Mardari Evgheni în beneficiul reclamantului Fediuc Valentin a cheltuielilor de judecată, compuse din taxa de stat și taxa de timbru, cheltuieli de traducere în sumă de 990,00 lei, cheltuieli poștale în sumă de 18,60 lei și eventual alte cheltuieli, care vor fi prezentate suplimentar.

La 1 aprilie 2025, prin intermediul poștei electronice, pârâtul Mardari Evgheni a depus referință la cererea de chemare în judecată (f.d. 92-95), în susținerea căreia a indicat că, avocatul Fediuc Valentin declară că a pierdut procesul nr. 2-231*****9-12-2-07082023 împotriva lui prin hotărârea Judecătoriei Centru din 16 aprilie 2024, care nu este definitivă, care se află la examinare la Curtea de Apel și la Curtea Supremă de Justiție, la momentul dat, și care urmează a fi casată (dovada achitării taxei de timbru se anexează). Avocatul Fediuc Valentin declară prin scrisoarea nr. 11/03/CA din 14 martie 2025 că nu are nici o relație civilă sau contractuală cu dânsul, totodată în dosarul cu nr. 2-231*****9-12-2-07082023 a înaintat cerere de chemare în judecată privind prejudiciul moral în calitate de avocat, chiar a anexat și legitimația lui și a stipulat de mai multe ori în textul cererii că nemijlocit a fost înjosit ca avocat cu statut special, ceea ce înseamnă că el în calitate de pârât are relații civile în dosarul civil nr. 2-231*****9-12-2-07082023 cu avocatul Fediuc Valentin (cererea de chemare în judecata din 03 august 2023 se anexează). Avocatul Fediuc Valentin declară că nu știe despre existența amenințărilor aduse lui, prin prietena lui *****. Totodată Avocatul Fediuc Valentin a scris referința în dosarul civil cu nr. 2-24128364-12-2-12112024, prin care este în calitate de pârât și știe foarte bine despre amenințările aduse lui din partea *****, pe care a numit-o ca fiind "ironie inofensivă". ***** a fost amendată pentru amenințări conform Codului Contravențional art. 354 p. 1. și avocatul Fediuc Valentin este la curent despre situația creată de dânsul, dar a hotărât în instanța de judecată să se eschiveze de răspundere și să declare că nu are nimic în comun cu *****, totodată în mesajul de amenințare din partea ***** este scris foarte clar că a discutat cu Valentin și la locul lui s-ar bate fizic, ceea ce indică că Fediuc totuși a discutat cu Angela și a dat instrucțiunile pentru amenințările în privința sa. (referința lui Fediuc Valentin, cât și cererea de chemare în judecată se anexează). Avocatul Fediuc Valentin declară că nu a demonstrat vinovăția lui conform art. 70 Cod civil, și el nu a fost sunat sau citat legal de organele de poliție.

Menționează că, în conformitate cu art. 62 alin. (1) lit. a), b), art. 63 Cod de procedură civilă, la data de 27 martie 2025 a solicitat introducerea în cauză în calitate de copârât a domnului ***** – agent superior de la Inspectoratul de Poliție sectorul centru, pentru a da explicații față de cazul dat. ***** i-a scris în calitate de executor mai multe scrisori începând cu 08 noiembrie 2024 în care a găsit pe Fediuc Valentin în calitate de avocat și în calitate ca persoana fizică că a răspândit informații calomnioase despre dânsul la data de 04 martie 2024 și a găsit prezența elementelor constitutive ale contravenții conform art. 70 din CC. ***** i-a scris la data de 28 martie 2024 că totuși Fediuc a folosit libertatea de exprimare când a scris cerere în care a stipulat că el nu poate să scrie plângeri la Uniunea Avocaților pentru scoaterea licenței de la Fediuc. Fiind dezacord cu răspunsul de la ***** a depus contestare pe care a câștigat-o la Judecătoria Buiucani, și avizul privind libertatea de exprimare a fost anulat și a urmat scrisoarea unde a fost scris că totuși a găsit prezența elementelor constitutive ale contravenției conform art. 70 din CC RM.

Menționează că, a fost la ședință cu ***** în care a aflat că ***** l-a anunțat pe Fediuc Valentin despre existența dosarului contravențional cu nr. RAP 01 467243, ceea ce înseamnă că Valentin Fediuc minte când declară că nu știe despre dosarul dat.

Totodată, indică că, prin mai multe scrisori de la Inspectoratul de Poliție Centru a fost anunțat că dosarul contravențional cu privire la art. 70 CC RM împotriva lui Fediuc este deschis dar nu-l poate găsi și ar trebui să aștepte până la decizia finală.

Fiind la curent cu art. 30, prescripția răspunderii contravenționale din CC RM este de 18 luni, din 08 noiembrie 2024 și până în februarie 2025 avocatului Fediuc Valentin nu i-a fost înmânat procesul verbal de contravenție. Astfel, a fost nevoit să posteze acest anunț în ***** Facebook ca să ajute la identificarea și găsirea avocatului Fediuc Valentin. Consideră că pârâtul în cazul dat este ***** și el ar trebui să răspundă față de Fediuc Valentin. Din partea sa, a folosit libertatea opiniei și a exprimării: Oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil, conform art. 32 din Constituția RM. Prin anunțul său a încercat să-l ajute pe domnul Curianov să-l găsească pe domnul Fediuc pentru aplicarea sancțiunilor conform art. 70 CC RM. Nici un cuvânt de înjurie nu a fost scris, nici o intenție privind defăimarea persoanei Fediuc Valentin nu a avut loc. Consideră că în cazul dacă Fediuc ar veni la sectorul de Poliție la domnul Curianov din timp, publicarea anunțului ar fi lipsită de sens.

Menționează pârâtul că, din 08 noiembrie 2024 și până în februarie 2025 au trecut 4 luni, din 04 martie 2024 când Fediuc a scris plângeri calomnioase au trecut 11 luni, și Inspectoratul de Poliție în persoana Mihail Curianiv nu arată nici un rezultat pozitiv în privința sancționării domnului Fediuc conform art. 70 CC RM, și a trebuit luată inițiativa

în mâinile sale prin publicarea anunțul dat. Pretențiile domnului Fediuc Valentin față de dânsul, le consideră nule, reieșind din cele expuse supra, având în vedere că toată situația de conflict a fost creată anume de avocatul Valentin Fediuc cu statutul lui special, că anume el a acționat cu rea credință când a scris cereri calomnioase la data de 04 martie 2024.

Totodată, consideră că, ***** ar trebui să răspundă față de Fediuc Valentin în privința tergiversării procesului contravențional ceea ce a adus la anunțul publicat de dânsul, în calitate de partea vătămată, în cazul cu răspândirea informației calomnioase despre el.

Reieșind din cele expuse, solicită respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 6 mai 2025, s-a respins cererea înaintată de către pârâtul Mardari Evgheni, privind atragerea în proces în calitate de coparticipant, în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Fediuc Valentin împotriva lui Mardari Evgheni privind constatarea ca fiind falsă, defăimătoare și care lezează reputația profesională informația răspândită, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 173-175)

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 2 septembrie 2025, s-a respins cererea pârâtului Mardari Evgheni privind scoaterea cererii de pe rol, înaintată în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Fediuc Valentin împotriva lui Mardari Evgheni privind constatarea ca fiind falsă, defăimătoare și care lezează reputația profesională informația răspândită, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 224-226)

Argumentele participanților la proces în ședința de judecată:

În cadrul ședinței de judecată, *pârâtul Mardari Evgheni*, a declarat că nu este de acord cu cererea de chemare în judecată, solicitând respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată, susținând motivele invocate în referință.

Reclamantul Fediuc Valentin, în ședința de judecată nu s-a prezentat, deși a fost citat legal despre locul, data și ora examinării cauzei. (f.d. 81)

Totodată, se reține că la depunerea acțiunii, reclamantul a solicitat examinarea cauzei în lipsă, în cazul neprezentării sale sau a reprezentantului său (f.d. 11), considerente din care s-a stabilit a fi posibilă examinarea cauzei în lipsa reclamantului.

Aprecierea instanței de judecată:

Audiind explicațiile părții pârâte, examinând materialele cauzei, în raport cu norma legală aplicabilă speței, instanța consideră acțiunea neîntemeiată şi pasibilă de a fi respinsă din următoarele considerente.

În susținerea soluției de respingere a acțiunii, instanța de judecată reține prevederile articolului 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretenţiile şi obiecțiile părţilor, precum şi altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit articolului 118 alin. (1) al Codului de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform articolului 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Reieșind din prevederile articolului 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Potrivit art. 240 alin. (1) al Codului de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Totodată, instanţa de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum şi argumentarea preferinței unor probe faţă de altele.

Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanţele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligațiunea instanţei judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi argumentelor invocate de către părţi întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, hotărâre din 21 ianuarie 1999, §26).

Potrivit art. 16 din Codul civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin: a) recunoașterea dreptului; b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic; d) declararea nulității actului

emis de o autoritate publică; e) impunerea la executarea obligației în natură; f) autoapărare; g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial; h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalității; i) rezoluțiunea sau modificarea contractului; j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică; k) alte căi prevăzute de lege. Metodele de apărare prevăzute la alin. (1) pot fi invocate dacă sânt întrunite condițiile stabilite de lege și, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Subsecvent, conform art. 43 al Codului civil, în condițiile legii, orice persoană fizică are dreptul la viață, la sănătate, la integritate fizică și psihică, la libera exprimare, la nume, la onoare, demnitate și reputație profesională, la propria imagine, la respectarea vieții intime, familiale și private, la protecția datelor cu caracter personal, la respectarea memoriei și corpului său după deces, precum și la alte asemenea drepturi recunoscute de lege. Aceste drepturi sânt insesizabile și inalienabile.

Instanța remarcă că, aplicabile speței sunt și prevederile Legii nr. 64 din 23 aprilie 2010 privind libertate de exprimare, potrivit cărora, legea are scopul de a garanta exercitarea dreptului la libera exprimare, precum şi un echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare şi apărarea onoarei, demnității, reputaţiei profesionale şi vieţii private şi de familie ale persoanei.

Reieșind din conținutul cererii de chemare în judecată, partea reclamantă invocă faptul că, în grupul ***** ***** de pe rețeaua socială Facebook, cu peste 73 mii membri, pârâtul a efectuat două postări cu conținut defăimător în privința sa. *Astfel, pentru o postare*, pârâtul a utilizat poze ale legitimației sale de serviciu, precum și poze ale unor răspunsuri primite de la Inspectoratul de Poliție sect. Centru și Uniunea Avocaților din Moldova. Din răspunsul Inspectoratului de Poliție sect. Centru ar rezulta, că la plângerea pârâtului în privința sa, ar fi fost pornit un proces contravențional în baza art. 70 alin. (1) Cod Contravențional, însă nu ar fi fost identificată persoana pasibilă de răspundere contravențională. Din răspunsul Uniunii Avocaților din Moldova, rezultă că pârâtul a solicitat date cu caracter personal despre persoana sa, inclusiv IDNP, însă accesul la aceste date nu a fost acordat. *În altă postare, pârâtul a formulat următorul text:* „Această postare este publicată pentru a proteja orice persoană de avocați precum Fediuc Valentin. Acest avocat Fediuc Valentin a scris o mulțime de declarații calomnioase în adresa mea, m-a amenințat, prin intermediul prietenei sale și prin declarații calomnioase la poliție, procuratură, instanțe, etc. în perioada 2023 și 2024 (aproximativ 50 de declarații în care mă acuza de lucruri care nu existau, inventate de el). La acest moment, am demonstrat calomnia sa și a fost inițiată urmărirea pentru calomnie art. 70 Cod contravențional, dar avocatul Fediuc Valentin nu a mai fost la Poliție să primească o amendă din octombrie 2024, inventează toate modalitățile prin care să nu vină la Politie și tergiversează procesul

cu singurul scop de a trece termenul și să nu fie tras la răspundere. Îi rog pe toți cei care au recunoscut această persoană (Valentin Fediuc - avocat), care cunosc locul unde se află, să se adreseze la numărul de telefon ***** ***** - secția de poliție numărul 1 (str. *****), sau cel mai bine, să-i ceară să vină la secția de politie și să primească pedeapsa pe care o merită. Vă mulțumim tuturor pentru atenție și ajutor. P.S. În conformitate cu articolul 32 alin. 2 din Legea 1260/2002 cu privire la avocatură, informațiile despre avocați sunt publice, inclusiv licențele și numerele de telefon ale acestora, în plus, în conformitate cu articolul 32 p. 1 din Constituția Republicii Moldova „Oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil.”. Fotografia avocatului Fediuc a fost preluată din surse publice deschise, la fel ca și fotografia răspunsului de la Poliție, unde a fost deschis un dosar pentru calomnie.” Sensul denigrator din textul postării, inclusiv în partea răspândirii, a fost menținută prin comentariile la postare, scrise de pârât: Răspuns utilizatorului *****: „Am scris de nenumărate ori, Uniunea Avocaților nu reacționează, profesia de avocat este una liberă, chiar și când avocatul încalcă legile. Asta am înțeles la ședința privind anularea licenței!”. Răspuns utilizatorului *****: „Informația despre avocat este publică! Am tot dreptul să public fotografiile avocatului dat. ***** are singurul scop de a publica informația! Informația despre acest om Fediuc este publicată, acesta a fost scopul meu.”. Răspuns utilizatorului *****: „dar ce nu este clar? Fediuc Valentin refuză să primească amenda pentru calomnii care a scris, și nu vine la poliție, se ascunde, altceva ce este scris acolo?”. Comentariu nepersonal: „Atenție! Știre: Fediuc a citit această postare, dar îi este frică să meargă la politie. Totul în stil. Fără comentarii... A denigra înseamnă a defăima, care este problema de a scrie adevărul? Există un caz real de infracțiune, totul este cinstit. Fediuc m-a calomniat, real și dovedit.”. În susținerea afirmațiilor în privința sa, a postat poze cu datele sale biometrice (imaginea facială), dintre care doar într-o poză se afla în exercitarea profesiei de avocat, precum și poza unei copii a legitimației de serviciu, care a fost înmânată pârâtului ca anexă la cererea de chemare în judecată, în cadrul altui proces judiciar. De asemenea, a postat și poza unui răspuns emis de Procuratura mun. Chișinău Oficiul Centru, prin care s-a soluționat o plângere depusă de pârât în privința actelor agentului constatator. (f.d. 17-29)

Astfel, reclamantul consideră că, informațiile răspândite de pârâtul Mardari Evgheni în privința sa urmează să fie constatate ca fiind defăimătoare și neveridice, iar pârâtul să fie obligat să le dezmintă, cu utilizarea următorului text: „Eu, Mardari Evgheni dezmint afirmațiile: că în privința cet. Fediuc Valentin, inclusiv ca avocat, a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție pentru calomnie; că scopul postării a fost, pentru a proteja orice persoană de avocați precum Fediuc Valentin; că avocat Fediuc Valentin a scris careva declarații calomnioase în adresa mea în perioada 2023 și 2024; că avocatul

Fediuc Valentin m-ar fi amenințat cumva; că am demonstrat calomnia sa; că cet. Fediuc Valentin trebuia să se prezinte la poliție pentru aplicarea sancțiunii contravenționale, inclusiv ca avocat; că cet. Fediuc Valentin a nu s-a prezentat la poliție și a tergiversat procesul contravențional, ca avocat; că cet. Fediuc Valentin - avocat, ar trebui să fie recunoscut sau locul unde se află, pentru a fi comunicat poliției, precum și că ar merita careva pedeapsă, cu publicarea în aceeași modalitate și cu aceleași mijloace prin care au fost răspândite.”.

În acest sens, reclamantul Fediuc Valentin, în scopul medierii acestui litigiu, a solicitat pârâtului prin cerere prealabilă, dezmințirea integrală a informațiilor expuse în postările făcute în grupul ***** ***** de pe rețeaua socială Facebook, în privința sa, inclusiv în comentarii, cu publicarea în aceeași modalitate și cu aceleași mijloace prin care au fost răspândite; prepararea prejudiciului moral în mărime de 50 000,00 lei (f.d. 55).

Ținând cont că, cererea prealabilă a rămas fără examinare, la 17 martie 2025, Fediuc Valentin, a înaintat cererea de chemare în judecată împotriva lui Mardari Evgheni privind constatarea ca fiind falsă, defăimătoare și care lezează reputația profesională informația răspândită, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

La caz, se impune a fi specificat că, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, definește scopul său de a garanta exercitarea dreptului la libera exprimare, precum şi un echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare şi apărarea onoarei, demnității, reputației profesionale şi vieţii private şi de familie ale persoanei.

Dispozițiile art. 2 din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, definesc noțiunile cu următoarele semnificații: *defăimare* – răspândire a informaţiei false care lezează onoarea, demnitatea şi/sau reputația profesională a persoanei; *răspândire a informaţiei* – proces de transmitere a informaţiei către alte persoane (cel puțin către o persoană, exceptând persoana lezată); *informaţie* – orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet şi/sau imagine; *fapt* – eveniment, proces sau fenomen care a avut sau are loc în condiții concrete de loc şi timp şi a cărui veridicitate poate fi dovedită*; judecată de valoare* – opinie, comentariu, teorie sau idee care reflectă atitudinea faţă de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit; *judecată de valoare fără substrat factologic suficient* – judecată de valoare care se bazează pe fapte care nu au avut loc sau pe fapte care au avut loc, dar a căror expunere este denaturată până la falsitate; *injurie* – exprimare verbală, scrisă sau nonverbală care ofensează intenționat persoana şi care contravine normelor de conduită general acceptate într-o societate democratică; *interes public* – interes al societății (şi nu simpla curiozitate a indivizilor) faţă de evenimentele ce țin de exercitarea puterii publice într-un stat

democratic sau faţă de alte probleme care, în mod normal, trezesc interesul societății sau al unei părţi a ei; *persoană care exercită funcții publice* – persoană fizică care exercită atribuțiile puterii publice (executive, legislative ori judecătorești) sau persoană juridică ce prestează servicii de utilitate publică, sau persoană fizică care administrează persoana juridică ce prestează servicii de utilitate publică ori subdiviziuni ale acesteia; *persoană publică* – persoană care exercită funcții publice sau o altă persoană care, datorită statutului, poziției sociale sau altor circumstanțe, trezește interesul public; *comunicat al autorităţii publice* – relatare făcută publică de o autoritate publică sau, în numele acesteia, de o persoană care exercită atribuțiile puterii publice; *mass-media* – mijloc de informare în masă, tipărit sau electronic, precum şi jurnalistul; *investigație jurnalistică* – cercetare rezonabilă a faptelor de către mass-media pentru realizarea unui material jurnalistic; *dezmințire* – infirmare a relatărilor defăimătoare cu privire la fapte care nu corespund realității; *replică* – răspuns al persoanei lezate la opiniile exprimate într-un material răspândit de mass-media; *scuze* – declarație prin care persoana îşi exprimă regretul pentru injurie sau pentru informaţii despre viața privată şi de familie.

În corespundere cu prevederile art. 3 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi şi de a comunica fapte şi idei. Libertatea de exprimare protejează atât conținutul, cât şi forma informației exprimate, inclusiv a informației care ofensează, șochează sau deranjează. Exercitarea libertății de exprimare poate fi supusă unor restrângeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, pentru a apăra ordinea şi a preveni infracțiunile, pentru a proteja sănătatea şi morala, reputația sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea şi imparțialitatea puterii judecătorești. Restrângerea libertății de exprimare se admite doar pentru protejarea unui interes legitim prevăzut la alin. (3) şi doar în cazul în care restrângerea este proporțională cu situația care a determinat-o, respectându-se echilibrul just dintre interesul protejat şi libertatea de exprimare, precum şi libertatea publicului de a fi informat. Libertatea de exprimare protejează atât conținutul, cât şi forma informației exprimate, iar dreptul la libertatea de exprimare este aplicabil nu numai în cazul unei informații sau „idei” care sunt primite în mod favorabil sau privite ca inofensive sau ca o chestiune de indiferență, dar şi al celei care ofensează, șochează sau deranjează statul sau orice parte a comunității.

Reieșind din prevederile legale elucidate supra, instanța de judecată determină că libertatea la exprimare cuprinde libertatea de a căuta, de a primi și de a comunica fapte și idei.

Concomitent, se înțelege că onoarea este un sentiment complex, determinat de

percepția pe care fiecare persoană o are despre demnitatea sa, în timp ce reputația înseamnă felul în care o persoană este considerată în societate și este dobândită prin modul exemplar în care persoana se comportă în societate.

Reputația profesională reprezintă reflectarea calităților profesionale ale persoanei în conștiința socială, însoțită de aprecierea pozitivă a societății. Respectiv, orice atingere adusă demnității și reputației persoanei, o expune pe aceasta excluderii într-o măsură mai mare sau mai mică din sfera relațiilor sociale, iar lezarea onoarei presupune că persoana simte schimbarea opiniei societății despre sine.

Prevederile legale citate supra, trebuie interpretate şi aplicate în concordanță cu jurisprudenţa Curţii Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, având în vedere că libertatea de exprimare este garantată prin art. 10 din Convenţia Europeană, care prin paragraful al doilea permite statelor să aducă anumite limitări acestei libertăţi, cu condiţia să respecte cerințele prevăzute de Convenţie pentru valabilitatea lor.

Potrivit art. 7 alin. (1) și (2) din Legea nr. 6*****010, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității şi reputaţiei sale profesionale lezate prin răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie. Persoana lezată prin răspândirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informația cumulează următoarele condiții: a) este falsă; b) este defăimătoare; c) permite identificarea persoanei vizate de informație.

Iar, conform art. 7 alin. (4) din aceeași Lege, persoana lezată prin răspândirea unor judecăți de valoare poate fi restabilită în drepturi dacă judecățile de valoare cumulează următoarele condiții: a) nu se bazează pe un substrat factologic suficient; b) au un caracter defăimător; c) permit identificarea persoanei vizate de informație.

Totodată se reține că, potrivit art. 24 din Legea nr. 6*****010, (1) Reclamantul trebuie să dovedească următoarele: a) pârâtul a răspândit informația; b) informația îl vizează şi este defăimătoare; c) informația constituie o relatare cu privire la fapte şi este în esență falsă; sau d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; e) existenţa şi cuantumul prejudiciului cauzat. (2) Pârâtul trebuie să dovedească următoarele: a) informația nu este defăimătoare şi/sau nu îl vizează pe reclamant; b) informația constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient; c) la momentul răspândirii informaţiei, deși a luat toate măsurile de diligență, nu putea ști că prin acţiunile sale contribuie la răspândirea relatărilor false cu privire la fapte sau a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient; d) informația răspândită este de interes public. (3) În cazurile ce vizează restrângerea libertății de exprimare, refuzul pârâtului de a dezvălui un secret profesional sau sursa de informare nu constituie temei suficient pentru admiterea acţiunii.

Conform art. 25 alin. (3) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, orice dubiu

rezonabil cu privire la acordarea statutului de judecată de valoare sau relatare cu privire la fapte se interpretează în favoarea acordării statutului de judecată de valoare.

În acest context, instanța de judecată urmează a stabili dacă susținerile reclamantului privind încălcarea dreptului la reputație, onoare și demnitate sunt întemeiate, deoarece natura defăimătoare al informațiilor nu se prezumă, acest fapt trebuie de dovedit conform art. 24 din Legea cu privire la libertatea de exprimare.

În aceeași ordine de idei, instanța evidențiază că, prevederile legale citate supra, trebuie interpretate și aplicate în concordanță cu jurisprudența Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, având în vedere că libertatea de exprimare este garantată prin art. 10 din Convenția Europeană, care prin paragraful al doilea permite statelor să aducă anumite limitări acestei libertăți, cu condiția să respecte cerințele prevăzute de Convenție pentru valabilitatea lor.

Astfel, fiind statuat că, exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru (...) protecția reputației sau a drepturilor altora (...).

Pentru a fi convențională, ingerința în libertatea de exprimare trebuie să îndeplinească trei condiții cumulative prevăzute de paragraful 2 al art. 10 CEDO, și anume: i) măsura să fie prevăzută de lege; ii) să urmărească unul din scopurile legitime prevăzute în paragraful 2; iii) și să fie necesară într-o societate democratică pentru atingerea lor.

Cu referire la prima condiție ca măsura să fie prevăzută de lege, instanța reține prevederile art. 3 alin. (1), (2) și (3) al Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010, care prevăd condițiile și temeiurile de limitare a libertății de exprimare. Iar, în privința condiției ca măsura să urmărească unul din scopurile legitime, instanța reține că unul din scopurile legitime prevăzute în paragraful 2 al art.10 din Convenție, este protecția reputației altora.

Respectiv, odată ce s-a constatat cu certitudine că măsura de limitare a libertății de exprimare este prevăzută de lege și a urmărit un scop legitim, în continuare urmează a fi examinată cea de a treia condiție și anume, dacă există un just echilibru între, pe de o parte, protecția dreptului consacrat de articolul 10 CEDO și, pe de altă parte, aceea a dreptului reclamantului la protecția onoarei, demnității și reputației profesionale, care, ca elemente al vieții private, sunt garantate de art. 8 al Convenției.

Este de menționat că, determinând distincția clară între informații, denumite fapte, și opinii, denumite judecăți de valoare, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a remarcat că, existența faptelor poate fi demonstrată, în timp ce adevărul judecăților de valoare nu este susceptibil de a fi dovedit.

În ce privește dreptul la reputație, instanța de judecată are în vedere că, acesta face parte din drepturile personalității, drepturi ce ocupă poziția centrală în cadrul drepturilor personale nepatrimoniale aparținând persoanelor fizice. Totodată, se reține că granița dintre onoare și reputație este destul de greu de stabilit, ele putând fi considerate două fațete ale dreptului la demnitate, onoarea fiind un sentiment complex, determinat de percepția pe care fiecare persoană o are despre demnitatea sa, în timp ce reputația înseamnă felul în care o persoană este apreciată în societate, percepție ce poate să varieze de la o persoană la alta, cu mențiunea că reputația nu este înnăscută, ci este, de cele mai multe ori, dobândită prin modul exemplar în care persoana se comportă în viața privată sau în cea socială.

Prin urmare, orice atingere adusă demnității omului și implicit, reputației sale, îl expune pe acesta excluderii într-o măsură mai mare sau mai mică din sfera relațiilor sociale.

Pe de altă parte, instanța are în vedere că, libertatea de exprimare este fundamentul esențial al unei societăți democratice, iar sub aspectul exercițiului dreptului la liberă exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că aceasta cuprinde dreptul de a avea și de a-și exprima opinia, dar și dreptul la informare. Totuși, libertatea de exprimare nu constituie însă o libertate absolută, iar exercițiul acestei libertăți este supus unor restrângeri și limitări.

Instanța de judecată atestă că, reclamantul Fediuc Valentin a înaintat acțiunea către Mardari Evgheni, prin care a solicitat dezmințirea informației postată în grupul ***** ***** de pe rețeaua de socializare Facebook, care este falsă și defăimătoare și-i lezează reputația profesională a acestuia.

Din conținutul informației relatată/postată pe rețeaua de socializare Facebook, se atestă că, Mardari Evgheni a indicat inclusiv și faptul că, potrivit art. 32 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură, informația despre avocați este publică, inclusiv licența și numărul de telefon.

Tot aici se reține că, reieșind din conținutul informației postate pe pagina Facebook, se denotă că partea pârâtă Mardari Evgheni își redă trăirile personale legate cu avocatul Fediuc Valentin.

La fel se reține că, partea reclamantă în conținutul acțiunii face trimitere la procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI***** din 20 februarie 2025 întocmit în privința lui Mardari Evgheni pe faptul injuriei aduse lui Fediuc Valentin, iar potrivit răspunsului Inspectoratului de Poliție Centru nr. 3*****0/1-2309 din 28 februarie 2025, Fediuc Valentin a fost informat despre faptul că urmare a examinării materialelor probatorii acumulate, în privința lui Mardari Evgheni a fost întocmit proces-verbal contravențional în conformitate cu prevederile art. 69 alin. (1) Cod Contravențional (injuria), însă în

cadrul examinării procesului a expirat termenul de prescripție (f.d. 64-64 verso)

Totodată, se reține că, reieșind din procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 3 aprilie 2025, întocmit în privința lui Fediuc Valentin în conformitate cu prevederile art. 70 alin. (1) din Codul contravențional (calomnia), procesul contravențional a fost încetat în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) al Codului contravențional. (f.d. 199)

În contextul prezentei cereri de chemare în judecată dedusă judecății, urmează a se ține cont de specificul noțiunii de „judecată de valoare", care prezumă că persoana, la caz Mardari Evgheni, nu poartă răspundere pentru părerea expusă în privința unor evenimente, circumstanțe, etc.

Prin urmare, în abordarea celor constatate, instanța apreciază informația relatată/postată ca o judecată de valoare și o formă de exprimare a opiniei și reproș în legătură cu examinarea cauzei contravenționale intentate în privința lui Fediuc Valentin, pârâtul Mardari Evgheni făcând mențiunea că reclamantul este avocat, iar opinia expusă nu cade sub incidența restricţiilor dreptului privind libertatea de exprimare prevăzute la art. 10 paragraful 2 Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale. Mai mult, din materialele dosarului se constată cu certitudine că, într-adevăr în privința lui Fediuc Valentin a fost pornit proces contravențional, în temeiul plângerii depuse de Mardari Evgheni. Astfel, pârâtul prin mesajul postat nu a făcut o constatare faptică ca un lucru dovedit, dar și-a exprimat opinia asupra acțiunilor reclamantului.

Or, în speță nu sunt cumulate cele trei condiții necesare pentru a obliga pârâtul de a dezminți informația, de a-și cere scuze publice, precum şi repararea prejudiciului moral cauzat în condițiile art. 7 din Legea cu privire la libertatea de exprimare.

Sub aspectul raportului dintre fapte și judecăți de valoare, instanța are în vedere faptul că, instanța de contencios a drepturilor omului (CtEDO) a distins în mod constant, în jurisprudența sa, între fapte și judecăți de valoare, arătând că fapta de a acuza o anumită persoană implică obligația de a furniza o bază factuală suficientă. În privința celor din urmă, CtEDO a stabilit că o judecată de valoare se poate dovedi excesivă dacă este lipsită total de o bază factuală.

În acest sens, instanța de judecată reține că pârâtul nu a acționat cu rea-credință, prin a-și expune nedumerirea vis-a-vis de un subiect, mesajul fiind bazat pe dreptul la libera exprimare, garant și de art. 32 alin. (1) și (2) din Constituția Republicii Moldova, potrivit căruia oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil, iar libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.

La rândul lor, judecățile de valoare nu depășesc limitele criticilor acceptabile în temeiul art. 10 CEDO, instanța reținând că nu sunt lipsite total de o bază reală. Instanța de judecată are în vedere, de asemenea, faptul că libertatea jurnalistică cuprinde și posibila recurgere la o anumită doză de exagerare, ba chiar de provocare. Jurisprudența CtEDO este în sensul că libertatea de exprimare acoperă nu numai informațiile și ideile care sunt primite favorabil sau care sunt considerate inofensive sau indiferente, ci și pe acelea care ofensează, șochează sau îngrijorează statul sau un anumit segment al populației.

Mai trebuie de menționat faptul că, nu este important ca autorul afirmațiilor să fie ziarist profesionist, aceeași protecție fiind acordată și altor persoane care își exprimă opinia prin intermediul mass-media, on-line. La caz, după cum s-a constatat, pârâtul a publicat pe pagina „Facebook" un mesaj, în grupul ***** Chișinău, care de fapt reprezintă mai mult o solicitare și opinie referitor la acțiunile reclamantului.

Nu în ultimul rând, este de menționat și acel fapt că, în condițiile în care reclamantul datorită statutului său de avocat trezește interesul public, trebuie să fie cu mult mai tolerant la criticile cetățenilor în adresa sa, deoarece limitele criticii acceptabile la adresa persoanelor fizice, care prestează servicii de utilitate publică sunt mai largi decât pentru persoanele particulare.

Libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.

Astfel, principiul dat garantează fiecăruia libertatea gândirii, a opiniei, precum şi libertatea exprimării în public prin orice mijloc legal posibil. Acesta cuprinde de altfel şi libertatea de opinie şi libertatea de a primi sau de a comunica informații, ori idei fără amestecul autorităților publice.

Articolul 10 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, statuează că, orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie şi libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităţilor publice şi fără a ține seama de frontiere.

În sprijinul celor elucidate, instanța de judecată mai reține că, CEDO în jurisprudența sa a statuat că, dreptul la libertatea de exprimare reprezintă unul dintre pilonii de bază ai unei societăți democratice, una dintre condiţiile de bază pentru progresul şi dezvoltarea oricărei persoane.

Astfel, articolul 10 din Convenție se aplică nu doar în cazul „informațiilor" sau „ideilor" inofensive, care sunt percepute favorabil sau care atrag indiferență, dar şi în cazul informaţiilor şi ideilor care șochează, deranjează sau ofensează statul sau o parte din populație. Acestea sunt cerințele pluralismului, ale toleranței şi ale gândirii libere (broadmindedness), fără de care nu poate exista o „societate democratică". Aceasta

înseamnă că orice „formalitate”, „condiție”, „restricție” sau „penalitate” impusă în această privință trebuie să fie proporțională cu scopul legitim urmărit (cauza Handyside v. Regatul Unit, hotărârea din 7/12/1976, § 49).

Curtea a mai subliniat că, fiecare persoană decide modalitatea în care îşi exprimă gândurile în vederea atingerii scopurilor urmărite, deoarece articolul 10 din Convenţie protejează atât manifestarea, cât şi transmiterea şi recepționarea mesajului respectiv (cauza Sokolowski v. Polonia, hotărârea din 29/03/2005, § 44).

Totodată, instanța de judecată notează că, nu se va expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

În context, urmează a se remarca că, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61, seria A, nr. 288).

De asemenea, judecătorul menționează că, în cadrul examinării cauzei au fost create participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea dreptului părților la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art. 6 al Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului.

Pe cale de consecință, instanța de judecată conchide despre netemeinicia cererii de chemare în judecată, urmând a fi respinsă pretenția reclamantului Fediuc Valentin privind constatarea ca fiind falsă, defăimătoare și care lezează reputația profesională informația răspândită, cu publicarea prin intermediul aceleiași surse de publicare.

În același sens, instanța notează că, urmare a respingerii pretenției de bază privind constatarea ca fiind falsă, defăimătoare și care lezează reputația profesională informația răspândită, instanța va respinge și pretențiile cu privire la încasarea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei și a cheltuielilor de judecată, care sunt pretenții subsecvente celei principale.

În concluzie, instanța de judecată investită cu examinarea litigiului deferit judecății în prezenta speță, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanței este consecința dedusă în urma prezentării probelor de către părți și examinate în cadrul ședinței de judecată, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1), sprijinite cu dispoziția art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al

pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună și se prezintă de către părți.

În conformitate cu prevederile art. 236; art. 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Fediuc Valentin împotriva lui Mardari Evgheni privind constatarea ca fiind falsă, defăimătoare și care lezează reputația profesională informația răspândită, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
judecător Galina CIOBANU